

A Fővárosi Ítéletábra a Krzyzewsky Ügyvédi Iroda **fél címe.**, ügyintéző: dr. Krzyzewsky Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Puskás Attila ügyvéd (fél címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen házastársi vagyonszösség megosztása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. január 20. napján meghozott 44.M/P.21.213/2011/85. számú ítélete ellen a felperes részéről 86. és 90. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek további 7.147.990 (hétmillió-száznegyvenhétezer-kilencszázkilencven) forintot akként, hogy a felperes által az alperesnek fizetendő ingatlan megváltási árat 18.035.853 (Tizennyolcmillió-harmincötezer-nyolcszázötvenhárom) forintra leszállítja.

Mellőzi az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részéből a 10.852 (Tízezer-nyolcszázötvenkettő) USD -nek megfelelő 2.372.490 (Kétmillió-háromszázhetvenkétezer-négyszázkilencven) forintnak az alperes tulajdonába adását.

Akként módosítja az elsőfokú bíróságnak a Fővárosi Törvényszék Bírói Letéti Csoportjával kapcsolatos megkeresését, hogy a .../1. számú letéttel bevételezett 6.000.000 (Hatmillió) forintot, a .../2. számú letéttel bevételezett 6.000.000 (Hatmillió) forintot, továbbá a .../4. számú letéttel bevételezett 9.135.359 (Kilencmillió-százharmincötezer-háromszázötvenkilenc) forintból 6.035.853 (Hatmillió-harmincötezer-nyolcszázötvenhárom) forintot az alperes részére, az általa benyújtandó számlaszámra utalja ki, míg ez utóbbi letétből fennmaradó további 3.099.506 (Hárommillió-kilencvenkilencezer-ötszázhat) forintot a letevő, a felperes részére utalja vissza.

A további .../6. számú letétben foglalt 800.000 (Nyolcszázezer) forintot a .../7. számú letéttel bevételezett 3.600.000 forintot a .../3. számú letétben található 2.100.000 forintot, a .../5. számú letéttel bevételezett 3.000.000 (Hárommillió) forintot utalja vissza a letevőnek, a felperesnek.

Ezzel a letétek megszűnnek.

Mellőzi az elsőfokú bíróságnak a felperest ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelező rendelkezését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 15 nap alatt 381.000 (háromszáznyolcvanegy-ezer) forint együttes első és másodfokú részperköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 428.500 (négy százhuszonnyolcezer-ötszáz) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 568.000 (ötszázhatvannyolc-

ezer) forint fellebbezési illetéket.

A felek a fellebbezési eljárásban felmerült további költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek 1979-ben kötöttek házasságot első ízben, melyből 1980-ban ..., 1982-ben ... utónevű gyermekük született. A házasságot az 1990. június 20. napján jogerőre emelkedett ítélettel bontotta fel a bíróság azzal, hogy az alperes kezdeményezésére a házastársi közös vagyon megosztása a felek között peren kívüli megállapodás keretében teljes körűen megtörtént.

A felperes az 1993. január 28. napján kelt adásvételi szerződéssel 22.000.000 forintért megvásárolta a ... hrsz. alatt felvett, természetben a ... szám alatti ingatlant. A szerződéskötéskor a felperes a teljes vételárat megfizette, azonban jogszerzésének ingatlannyilvántartási átvezetésére nem került sor. Ekkoriban a felperes gyakran felkereste az alperest, hogy állítsák helyre az életközösséget, mely törekvése sikerre is vezetett, mivel a felek 1993. április 30-án ismételten házasságot kötöttek. 1993. májusában beköltöztek a perbeli Táborhegyi úti ingatlanba, melynek adásvétele tárgyában 1993. augusztus 9. napján újabb szerződés megkötésére került sor, mellyel az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét az alperes szerezte meg. Ez utóbbi szerződés alapján került sor a peres feleknek az egymás közt egyenlő arányú tulajdonjoga átvezetésére az ingatlan-nyilvántartásban.

1999. év elejére az életközösségük ismételten minden vonatkozásban megszakadt, amikor januárban az alperes az ... utónevű gyermekkel ...re költözött. ... - éppúgy mint az előző életközösség megszakadásánál - a felperes tényleges gondozásában maradt.

1999. áprilisában az alperes a házasság felbontására irányuló kereseti kérelmet nyújtott be a Budapesti II. és III. Kerületi Bírósághoz, mely kérelemnek a 2001. május 8. napján jogerőre emelkedett ítélettel adott helyt a bíróság un. tényállásos bontóper keretében.

A felperes által 2003-ban kezdeményezett tulajdonjog megállapítása, ajándék visszakövetelése és házastársi közös vagyon megosztása iránti jelen perben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az 1.Pf.21.587/2010/4. számú, 2011. január 18. napján kelt részítéletével a felperesnek a perrel érintett ... szám alatti ingatlan alperes nevében jegyzett $\frac{1}{2}$ tulajdonjogának a megállapítása iránti kereseti kérelmét elutasította, mely határozattal kisebb pontosítással helybenhagyta a Fővárosi Bíróság 17.P.29.572/2003/92. számú részítéletét. Az elsőfokú döntés értelmében a felperes ajándék visszakövetelése iránti keresete került elutasításra. Az ingatlannal kapcsolatban a 8 éven át tartó perrészben megállapítást nyert, hogy a felperesnek az ajándék visszakövetelésére, illetőleg a tulajdonjoga más jogcímen történő megállapítására irányuló kérelmei egyaránt alaptalanok, a ... hrsz. alatt felvett ingatlan a felperes és az alperes fele-fele arányú közös tulajdonát képezi.

Az alperesnek a perrel érintett ingatlanból történő 1999-es elköltözését követően a felépítményen a felperes állagmegóvó munkálatokat és egyéb beruházásokat eszközölt, annál is inkább, mert azon süllyedésre utaló repedéseket észlelt. A felperes egy 74 m² alapterületű bővítményt is létrehozott az ingatlanon - építési engedély és az alperes hozzájárulása nélkül. Az ezzel kapcsolatos fennmaradási engedély kiadására kezdeményezett közigazgatási eljárást a jelen per jogerős befejezéséig felfüggesztette az építésügyi hatóság.

A perbeli ... hrsz. alatt felvett ingatlannak a 2014-es beköltözhető forgalmi értéke 61.000.000 Ft volt, melyből a felperes állagmegóvó munkálatai 5.100.000 forintos értéket képviselnek.

A felperes és az alperes a második életközösségük fennállta alatt az elsőfokú eljárás során megszűnt

... Kft. elnevezésű közös cégből származó bevételekből finanszírozták úgy a mindennapi megélhetésüket, mint a közös gyermekeik nevelését, taníttatását is, mely vállalkozásra nézve a feleknek utóbb nem volt kereseti kérelme a házastársi közös vagyon megosztása iránti perrészben. A cég üzleti tranzakcióit a felek az ismerősükkel, **...rel** közös bankszámláról eszközölték, a társaság tulajdonát képezte korábban a ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsi is.

A gyermekeik nevelését, illetőleg angol nyelvtanulását illetően úgy határozott a felperes és az alperes, hogy a kiskorúak külföldön folytassanak tanulmányokat az angol nyelv sikeres elsajátítása érdekében, ezért ... egy időszakban az **...ban** tanult.

A peres felek a második életközösség fennállta alatt több ... típusú használt személygépkocsit vásároltak. Ilyen gépjármű eladására került sor a két életközösség közötti időszakban, az 1993. március 5. napján kelt ingatlan adásvételi szerződéssel, mellyel a felperes az ... forgalmi rendszámú ... gépkocsit **...nak**, ügyvéd barátjának értékesítette. A szerződésben vételár nem szerepelt. Ez az adásvételi szerződés 1993. december 15-én került kiegészítésre, melyben - kézzel írottan - 2.000.000 forintban határozták meg annak vételárát a szerződők. Ezt követően 1995-ben került sor a felek részéről az ... forgalmi rendszámú, alperes tulajdonaként nyilvántartott, szintén ... típusú személygépkocsinak a megvásárlására, melyet 1998. augusztus 26-án értékesített az alperes 3.050.000 forintért. Ezt a vételárat is a saját számlájára helyezte az alperes. Annak az életközösség megszakadáskori értéke 3.159.824 forint volt.

A házastársi közös vagyon megosztása iránti perrészben a felperes a végleges kereseti kérelmében a ... szám alatti lakóházas ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését kérte, azzal hogy a bíróság az alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét adja az ő kizárólagos tulajdonába házastársi közös vagyon megosztása jogcímén. Az ingatlan értékét 68.666.076 forintban határozta meg, mellyel kapcsolatban tetemes különvagyoni beruházásra hivatkozott. Ennek folyományaként a közös tulajdonban álló ingatlanrész beköltözhető forgalmi értékét 40.764.689 forintban látta megállapíthatónak, az általa teljesítendő megváltási árat pedig 20.382.344 forintban vélte alaposnak.

A házastársi közös vagyonba tartozó ingóságok körében előadta, hogy az ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsi álláspontja szerint teljes egészében a különvagyona, ugyanis azt 2003 márciusában a **...nak** eladott ... forgalmi rendszámú gépjármű vételárából vásárolta. A ... életközösség megszakadáskori értékét 3.357.565 forintra tette. Előadta, hogy az adásvételi szerződés szerinti 3.050.000 forintot az alperes a saját bankszámlájára helyezte, ezért ennek teljes egészében történő megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Épp úgy, mint a 10.852 USD tekintetében, melyre szintén különvagyoni hivatkozása volt. Előadta, hogy az alapul szolgáló forintösszeget a szüleitől kapta a ... utónevű lánya taníttatására, ugyanis a szülei még a nagyszülőktől készpénz örökségben részesültek, melyet a testvére és ő között felezték meg. Ezt a forintösszeget utóbb **...nak** adta kölcsön, aki azt USD-ban fizette vissza. Az életközösség során a pénzt ténylegesen kezelő alperest azzal bízta meg, hogy a ... nevű gyermek nevére kösse le, azonban az alperes a saját nevére nyitott deviza-számlán helyezte azt el. A felperes a 10.852 USD életközösség megszakadáskori forint ellenértékét 2.579.048 forintban határozta meg. Ezen túlmenően 1.650.000 forint hátralékos gyermektartásdíj megfizetésére, illetve beszámítására is kérte az alperes kötelezését, valamint előadta, hogy hozzávetőlegesen 2 kg aranyékszert vásároltak a második életközösség során, mely 93 db ékszer az életközösség megszakadásakor 8.400.000 forintot képviselt és amit 1999. januári elköltözésekor, avagy azt megelőző napokban az ő tudta és bejegyzése nélkül magával vitt az alperes. Az ékszerek fele értékének a megfizetésére is kérte az alperes kötelezését. Utóbb a ... Kft.-vel kapcsolatos kérelmét nem tartotta fenn, mint ahogyan a ... által közösen nyitott számlákkal kapcsolatos igényét sem.

Az alperes a per során előadott ellenkérelmében az ingatlan közös tulajdonának a felperes által hivatkozott megszüntetési módját nem ellenezte, azt maga is indítványozta. Az aktualizált szakértői vélemény alapján az ingatlan beköltözhető forgalmi értékét 61.000.000 forintban határozta meg, melyre figyelemmel 30.500.000 forint megváltási árra tartott igényt. Mivel a felperes ezt az összeget bírói letétbe helyezte, ezért a másodlagos, az árverezési értékesítésre irányuló kérelmét nem tartotta fenn. Elutasítani kérte a felperes beszámítási igényét a 74 m²-es ingatlanbővítés körében, mivel azt építési engedély és az ő bejegyzése nélkül hozta létre a felperes.

Az ingóságok vonatkozásában úgy az ... forgalmi rendszámú ... személygépkocsi, mint a 10.852 USD tekintetében vitatta a felperes különvagyoni hivatkozását, mellyel szemben ezeknek a pénzeszközöknek a házastársi közös vagyonba tartozását állította. Előadta, hogy a perbeli gépjármű megvásárlására is kétséget kizáróan a második életközösség fennállása alatt került sor, a felperes pedig nem tudott eleget tenni a terhére rótt bizonyítási kötelezettségnek, nem igazolta, hogy az 1995-ben kifizetett vételárat az előző, a különvagyont képező személygépkocsi eladási árából fedezték. Az aranyékszerekkel kapcsolatban állította, hogy un. ipari mennyiségű ékszer soha nem állt a rendelkezésükre. Általa sem vitatott tény, hogy voltak aranyékszerei, ezeket többségében a szüleitől és a barátaitól ajándékba kapta. Lehetséges, hogy a felperestől is kapott ékszereket, de ezek úgyszintén ajándékok voltak. Vitatta azt a felperesi tényállítást, hogy ő ezeket az életközösség megszűnésekor magával vitte, nem tudott az ékszerek hollétéről.

Az USD-al kapcsolatban elismerte, hogy a pénz a házastársi közös vagyon részét képezi és hogy ezzel elszámolni köteles, melyet az 53-as számú jegyzőkönyvbe foglaltan megismételt. Utóbb arra is hivatkozott, hogy a ... utónevű gyermekük vagyonába tartozik, ezért nem képezheti a házastársi közös vagyon részét.

Kérte a házastársi közös vagyon megosztása iránti perrészben a ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsinak az ingóleltárba történő felvételét, valamint a ...rel közös külföldi bankszámlán korábban meglévő 28.720 DEM elszámolását is.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében az alábbi rendelkezéseket hozta:

A peres felek házastársi közös vagyonát megosztotta. A ... hrsz. alatt felvett, természetben ... szám alatti ingatlan közös tulajdonát akként szüntette meg, hogy az alperes ½ tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta házastársi közös vagyon megosztása jogcímén 27.950.000 forint megváltási ár ellenében.

Az ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsi életközösség megszakadáskori 3.159.824 forint értékét az alperes tulajdonába adta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.579.912 forintot ingó értékkiegyenlítés jogcímén.

A 10.852 USD - 2.372.490 forint - értékét az alperes tulajdonába adta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.186.245 forintot ingó értékkiegyenlítés jogcímén. A bíróság a fenti két tétel beszámításával kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.183.843 forintot oly módon, hogy a felperes által összesen 30.635.359 forint bírói letétbe helyezett összegből rendelte azt kiutalni az alperes részére a Fővárosi Törvényszék Bírói Letéti Csoportjától az ítélet jogerőre emelkedését követően az alperes részére az általa közölt bankszámla-száma.

Úgy rendelkezett, hogy a .../1. számú letéttel bevételezett 6.000.000 forintot, a .../2. számú letéttel bevételezett 6.000.000 forintot, a .../4. számú letéttel bevételezett 9.135.359 forintot, a .../6. számú letéttel bevételezett 800.000 forintból 448.484 forintot, továbbá a .../7. számú letéttel bevételezett 3.600.000 forintot utalja ki az alperesnek, míg a .../3. számú letéttel bevételezett 2.100.000 forintot, a .../5. számú letéttel bevételezett 3.000.000 forintot és a .../6. számú letétlen a kiutaltakon túl fennmaradó 551.516 forintot utalja vissza a letevőnek, a felperesnek.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Megkeresni rendelte a ... Földhivatalt, hogy ... hrsz.-ú ... szám alatti ingatlan tekintetében az alperes

½ tulajdoni illetőségét törölje és arra jegyezze be a felperes 1/1 arányú tulajdonjogát házastársi közös vagyon megosztása jogcímén, továbbá törölje az ingatlanra feljegyzett perindítás tényét is.

Az alperest ezen döntésének tûrésére kötelezte.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 775.480 forint perköltséget, míg az államnak felhívásra 600.000 forintot. Az alperest 300.000 forint le nem rótt kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

Ítélete indokolásában a Csjt. 27. § (1) bekezdésére, a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdésére, a régi Ptk. 142., 147, és 148 §-ára hivatkozással a felperes kereseti kérelmét részben találta alaposnak.

Az ingatlanra nézve, pusztán az 5.100.000 forint értéknövelő, állagmegóvó munkálatokat értékelte és az ingatlan vonatkozásában utóbb pontosított értékmeghatározások alapján vette figyelembe a 2014 nyarára aktualizált bekölthetô forgalmi értéként a 61.000.000 forintot, mely szerint 27.950.000 forint megváltási ár megfizetésére köteles a felperes.

Az általa különvagyongként hivatkozott, de kétségmentesen nem igazolt ... forgalmi rendszámú ... személygépkocsi, valamint a 10.852 USD vonatkozásában a Csjt. 28. § (1) bekezdés a) és d) pontjai szerinti felperesi hivatkozást nem fogadta el, ezzel szemben az alperes érdemi védekezésében foglalt Csjt. 27. § (1) bekezdése alapján a házastársi közös vagyonba tartozóként számolta el ezeket a tételeket. Azok összértékének a jutójával csökkentette az alperesnek járó, az ingatlannal kapcsolatos megváltási árat. A dollár-forint árfolyamot az életközösség megszakadásának időpontjára 2.579.098 forintban határozta meg az MNB által közzétett 218,65 forintos árfolyam figyelembevételével. Nem találta alaposnak a felperesnek a gyermektartásdíj, valamint a 2 kg mennyiségű, összességében általa hivatkozottan 93 db aranyékszer megosztására vonatkozó kereseti kérelmét sem.

Ítéletében részperköltség megfizetésére kötelezte a felperest azzal, hogy figyelemmel volt a közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatos speciális perköltség-viselési szabályokra is.

Összességében a felek pervesztességét, és pernyertességét az alperes javára 2/3 - 1/3 arányban határozta meg, erre figyelemmel rendelkezett a le nem rótt kereseti illeték viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatásával az ... forgalmi rendszámú személygépkocsi értékesítéséből befolyt vételárnak, valamint a 10.852 USD-nak az ő különvagyonába sorolását, valamint ezek elszámolásával az általa fizetendő ingatlan megváltási ár csökkentését kérte.

Fellebbezésében kitért az ingatlan tulajdonjogi viszonyaival kapcsolatban arra, hogy az az ítélezési gyakorlat gyenge pontja, hogy a rendelkezésre álló peradatok értelmében nem lehetett az ingatlan egészének a különvagyoni jellegét a javára megállapítani és azt is előadta, hogy álláspontja szerint az aranyékszerekkel kapcsolatban is megfelelően igazolta az eljárás során a kereseti kérelmében felhozottakat, azonban ezt a két tételt fellebbezéssel nem támadta.

A ... típusú gépkocsival kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az eljárás során több alkalommal is becsatolta az 1993. március 5-én és decemberben kelt írásba foglalt adásvételi szerződéseket, továbbá azt is igazolta, hogy nem kétséges, hogy 1995-ben vásárolta meg azt, melynek a vétele pusztán azért húzódott el, mert az alperes automata sebességváltós autóhoz ragaszkodott és addig a régi gépkocsijukat használták, azonban a korábbi vételárát tette félre ennek megvásárlására. Önmagában nem találta kielégítőnek azt az elsőfokú ítéleti indokolást, miszerint életszerűtlen, hogy a korábbi gépkocsi eladási árát otthon tartották, mikor ez így történt, ugyanis bármelyik napon ráakadhattak az igényeik szerinti gépjárműre, mobilizálható pénzre volt szükségük.

Összességében vitatta az elsőfokú bíróságnak a ...szel kapcsolatos mérlegelési tevékenységét, az általa a per során szolgáltatott adatokból ugyanis kétségmentesen megállapíthatónak vélte, hogy a különvagyoni gépjárműnek az eladásából származó vételárát használta fel az újabb ... megvásárlásra. Kiemelte, hogy a fellebbezésében csupán 2.000.000 forint erejéig kívánja a különvagyoni igényét érvényesíteni.

A 10.852 USD vonatkozásában megalapozatlannak találta a fentiekhez hasonlóan az elsőfokú

bíróság jogi álláspontját, azt, hogy a közeli hozzátartozóinak, édesanyjának, édesapjának és testvérének az eljárás során tett nyilatkozata nem került elfogadásra. Sérelmezte, hogy a ... utónevű gyermekének a teljesen életszerű a 27. számú jegyzőkönyvbe foglalt tanú-vallomását is figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság. A gyermek arra hivatkozott, - ami lényegében az alperes által sem vitatott -, hogy a nővérehez hasonlóan ezt az összeget arra kívánták felhasználni, hogy a későbbiekben külföldön angol nyelvet tanuljon. Az alperessel közös szóbeli megállapodásukkal ellentétes volt az, hogy ezt a pénzt alperes a saját nevére nyitott deviza-számlán helyezte el.

Fellebbezésében sérelmezte továbbá, hogy az ingóvagyon megosztás kapcsán az elsőfokú bíróság az életközösség megszakadáskori - számára hátrányos - értékekkel számolt. Ugyanakkor tévesnek találta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy neki ne lett volna kamat-igénye az eljárás során, melyet többször is előadott. A tárgyalás berekesztése előtt pedig 2014. évre aktualizálta valamennyi vagyonelemnek az értékét. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem nyújtott elfogadható és ésszerű indokot arra, hogy miért nem az aktualizált értéket fogadta el, avagy ennek hiányában az életközösség megszakadáskori értékek figyelembevétele mellett a „törvényes” kamatigényéről miért nem hozott formális határozatot.

A fellebbezési pertárgy-értéket mindösszesen 4.373.000 forintban jelölte meg. Azonban a fellebbezési illetéket nem az illetékügyi hatóság, hanem a Fővárosi Törvényszék bankszámlájára utalta.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. A fellebbezési tárgyaláson előadta, hogy az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárás keretében hozta meg helyes döntését, mely nem szorul megváltoztatásra, ugyanis a felperes által a fellebbezésében sérelmezett tételek, a személygépkocsi és a USA-dollárban tartott pénz a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként nem sorolható a felperes különvagyonába. Fellebbezési ellenkérelmének alátámasztására csatolta a felek ... utónevű gyermeke által az ellene a Budaörsi Városi Bíróságon 2004-ben kezdeményezett perben hozott jogerős ítéletet, mellyel kapcsolatban a felperes következtelen, a különböző perekben egymásnak ellentmondó nyilatkozatait kifogásolta.

Kiegészíti a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú adatokból azzal, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 1999 és 2001 között folyamatban volt házassági bontóperben az alperes akkori jogi képviselője ... az eljárás során olyan tartalmú levelet juttatott el a felpereshez, miszerint az ügyfele, az alperes elismeri, hogy „az életközösség megszakadásakor 3.000.000 forintot, valamint 10.800 USD-t a közös vagyomból magával vitt, úgyszintén a személyes holmijait is” A jogi képviselő annak a vélekedésének is hangot adott, hogy ezeknek a pénzeszközöknek az un. jutója természetesen leszámítandó a felperes által az alperesnek az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésére fizetendő megváltási árból.

Kiegészíti, helyesbíti a másodfokú bíróság a tényállást, szintén az elsőfokú adatokból azzal, hogy a felperes 1997. március 14-én a különvagyonába tartozó 10.000 német márkát adott kölcsön a család barátjának ...nak évi 3%-os kamatra. A visszafizetés időpontját a szerződők ugyanazon év augusztus 31. napjában határozták meg, a szerződést egyszerű iratba foglalták. (29.572/2003/46. számú irat melléklete)

A felperes a kisebbik ... utónevű gyermek részére a szüleitől származó pénzüsszeget különített el, melyet 1997-ben ... nevű barátjának adott kölcsön, aki azt USD-ban fizette vissza. ...tól visszkapott 10.852 USD -t a felperes az alperesnek azzal adta át, hogy azt ... részére, az ő nevére nyitott külön számlán helyezze el. Azonban az alperes a pénzt - a felperessel történt szóbeli megállapodás ellenére - a ... Rt.-nél a saját nevére szóló deviza-számlára fizette be, az életközösség megszakadását követően ő hasznosította.

Kiegészíti a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben a másodfokú adatokból azzal, hogy a 10.852 USD és járulékaiknak a megfizetésére a peres felek fiatalabbik gyermeke,a a jelen per alperese ellen kezdeményezett pert a Budaörsi Városi Bíróság előtt 9.P.21.453/2004. szám alatt, mely ügyben a kereset az 5. sorszámú, 2005. június 17. napján jogerőre emelkedett ítélettel került elutasításra.

A jelen per felperese az eljárás során tanúként nyert meghallgatást. Az ítélet indokolása szerint az alperes devizaszámláján lévő pénz jogi jellege csupán házassági vagyoni jogi perben tisztázható, mivela az eljárás során nem tudta az ajándékozásra, végső soron a jogalap nélküli gazdagodásra alapított kereseti tényállítását kétségmentesen igazolni. Az ítélet jogi indokolása olyan kitételeket is tartalmaz a perben követelt pénzzel kapcsolatban, hogy az eljárás során nem volt vitás, hogy a jelen per felperese felperes neve a szüleitől, illetve nagyszüleitől jelentősebb összegeket kapott. (Ítélet 5. oldal 4. bekezdés)

A felperes fellebbezése a kiegészített tényállásra is figyelemmel részben alapos.

Mindenek előtt rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (későbbiekben Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett rendelkezése volt a felek közös tulajdonát képező hrsz. alatt felvett, természetben ... szám alatti ingatlan közös tulajdonának a megszüntetési módjára vonatkozó rendelkezés, továbbá a fellebbező fél nem támadta a keresettel érintett tételek elsőfokú bíróság által megállapított értékét és az ingatlannal kapcsolatos elszámolás módját sem.

Fellebbezés hiányában emelkedett továbbá jogerőre a keresetet részben elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés az aranytárgyak és a tartásdíj elszámolására.

Az elsőfokú bíróság a házastársi közös vagyon megosztása iránti perben a peres felek kereseti kérelme és ellenkérelme keretei között széleskörű bizonyítást folytatott le, a megállapított tényállás is túlnyomó részben helytálló, éppúgy, mint az általa felhívott törvényi rendelkezések, melyek érdemi döntése alapját képezik.

A felperes fellebbezése három rendelkezést érint, a ... típusú gépjármű vételárát, a 10.852 USA dollárnak megfelelő forint ellenértéket, valamint az ezen tételek után az életközösség megszűnésétől felszámítható un. törvényes kamatot.

A felperes a vitatott tételeknek, a személygépjármű vételárának és az USA dollárnak az elsőfokú ítéletben rögzített összegszerűségét nem támadta.

A másodfokú bíróság a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján mindenben osztja az elsőfokú bíróság helyes érvelését a ... forgalmi rendszámú személygépkocsi elsőfokú ítéletben megállapított alvagyoni jellegét illetően, mely indokok szükségtelen megismétlése nélkül a felperes fellebbezésében felhozottakra rögzíti, hogy a Pp. 206 § (1) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül, helyes mérlegeléssel jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a gépjármű a peres felek házastársi közös vagyonába tartozik. Különvagyoni hivatkozásait a felperes adásvételi szerződések csatolásával kívánta bizonyítani, melyek elégtelenek voltak a vitatott vagyontárgynak az 1952. évi IV. törvény (későbbiekben Csjt.) 28. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felperesi különvagyoni jellegének megállapítására.

A 17. P. 29.572/2003/ 53. számú jegyzőkönyvbe foglalt, a ...re vonatkozó bírói tájékoztatást követően a felperes jogi képviselője útján úgy nyilatkozott, hogy más - a gépjármű vételárának a különvagyoni tényállítására vonatkozó - bizonyítási indítványa nincsen. Ugyanezen a 2006. február

28. napján tartott tárgyaláson a jegyzőkönyv 9. oldalának első bekezdése szerint a felperes elismerő nyilatkozatot tett a gépjármű közös vagyoni mivoltáról. Nyolc évvel később, a 2014. április 28. napján megtartott tárgyaláson, a 44.M/P. 21.213/2011/60 számú jegyzőkönyv 3. oldalán nyilatkozott arról a felperes, hogy a perrel érintett időszakban mindketten rendelkeztek bankszámlával, azonban az 1993.-ban általa értékesített gépjármű 2.000.000 forintos vételárát a szekrényben tartották, hogy az bármikor a rendelkezésükre álljon.

Önmagában az a felperesi hivatkozás, hogy életszerű, amit erre nézve előad, még nem teszi az alperesnek a Csjt. 27. § (1) bekezdésében foglalt, a házastársi közös vagyoni szerzésre történő hivatkozásával szemben alaposná a fellebbezési érvelését. Nem vitás ugyanis, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése és a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság annak kétségmentes igazolására hívta fel a felperest, hogy a gépjármű a különvagyona, mely bizonyítási kötelezettségének az elhúzó eljárás során nem tudott eleget tenni. Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének az ... rendszámú gépjármű vételárának az életközösség megszakadás kori 3.159.824 forintos ellenértéke közös vagyoni elszámolása körében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A vételárát az alperes nem vitásan a saját számláján helyezte el, az erre az összegre vonatkozó, a fellebbezésben foglalt felperesi kamat-igényről a másodfokú bíróság a további indokok között rendelkezik.

Nem osztotta az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak a 10.852 USD-ral kapcsolatos - szintén bírói mérlegelés eredményeként kifejtett - álláspontját, a peradatokból levont jogi következtetéssel a fellebbezéssel érintett körben az alábbiak szerint nem értett egyet.

A felperes az USA dollár forint ellenértékére vonatkozó különvagyoni igényét már az eljárás kezdeti szakában, a 2005. szeptember 27-én csatolt „kereset-kiterjesztés” megjelölésű, valamint a november 8. napján érkeztetett pontosított vagyonmérleget tartalmazó kereset-felemlésében is állította. Ezzel a tétellel kapcsolatosan az 1. számú iratok melléklete is tartalmaz adatot. A perben többször hivatkozott arra is a felperes, hogy véleménye szerint az 1993 tavaszán az alperessel létesített második életközössége alatt házastársi közös vagyon - a tetemes mennyiségű aranytárgyakat kivéve - nem is keletkezett. Az eljárás során következetesen adta elő, hogy az USA dollár a különvagyonát képezi, melyet a szüleitől kapott - éppúgy, mint a testvére ... - és amelyet fiatalabbik gyermeke, a tényleges gondozásában is lévő ... nyelvtanulására szánt.

Az eljárás során id. felperes neve és id. felperes nevének sz. ... a felperes szülei több ízben is előadták tanú-vallomásaikat, más-más pertárgyban - attól függően, hogy a bíróság még az utolsó közös lakóhelyen lévő ingatlan tulajdonjoga, avagy már a vagyonmegosztás kérdésében folytatta a bizonyítást. (2004. július 5. napján tartott tárgyalás (23. Jkv.) 2006. október 18. napján tartott tárgyalás (59. jkv.) 2010. május 14. napján tartott tárgyalás (88. jkv.) 2004-ben a bíróság a felperes testvérétt is meghallgatta. A felperes hozzátartozói összességében arról nyilatkoztak, hogy számos alkalommal adtak pénzt a szülők a saját vagyonuk és a szüleiktől szerzett örökségük terhére a gyermekeiknek, melyet úgy az 1993-as ingatlan-vásárlás, mint a későbbi időszakot érintően állítottak. Olyan tartalmú igazolt nyilatkozat is elhangzott a felperesi szülők részéről, hogy még a perbeli unokáiknak is vásároltak ingatlant, ami a felek által nem vitatott, hiszen az azzal kapcsolatos közös tulajdon megszüntetése iránti pert kezdeményezett az ... utónevű gyermek ... ellen. Mindezek alapján a jelentősebb felperesi szülői anyagi támogatás ténye a perben megállapítható, mely a felperesi különvagyoni hivatkozást az USA dollár eredetére nézve általánosságban igazolja.

Eljárásjogi értelemben továbbá az sem kétséges, hogy a vagyonjogi ügyben a peres feleknek a Pp. 13. § (2) bekezdésében megjelölt hozzátartozója nem tagadhatja meg a vallomástételt a Pp. 170. § (1) bekezdés a) pontja alapján akkor, amikor a kérdés családi viszonyon alapuló vagyonjogi ügyre

vonatkozik. A hozzátartozók vallomásának a mikénti értékelése a per egyéb adatainak a függvénye, arra is figyelemmel, hogy egy család belső pénzügyei többnyire nem ismertek a szélesebb ismeretségi körük számára.

Az elsőfokú bíróság a felperes rokonainak vallomását kirekesztette a bizonyítékok közül, azokat értékelhetetlennek vélte. Azonban a kétségtelenül igen terjedelmes peranyagot az elsőfokú bíróság nem okszerűen vizsgálta, amikor összességében a felperes hozzátartozóinak, így a peres felek közös, már nagykorú gyermeke ... 27. számú jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomását nem valamennyi peradatnak az egybevetésével értékelte, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem tudta megfelelően igazolni ennek a pénzeszköznek a különvagyoni mivoltát.

A másodfokú bíróság álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem és ellenkérelem vonatkozásában helytállóan rögzítette, hogy az USD-ra nézve az alperesnek az eljárás során különböző előadásai voltak (elsőfokú ítélet 6. oldal utolsó és 7. oldal első bekezdése).

Az alperes ugyanis a per kezdeti szakában a 17.P.29.572/2003/53. számú jegyzőkönyvben arról nyilatkozott, hogy az USD a házastársi közös vagyonhoz tartozik. Utóbb arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez az összeg a ... utónévű gyermeké, ezért vitatta a vagyonmegosztási perrészben, hogy erre vonatkozó fizetési kötelezettsége merülhetne fel a felperes felé. Ezekből az eltérő nyilatkozatokból önmagában is arra vonatható következtetés, hogy az alperes az eljárás során - a felperes ez irányú nyilatkozataival ellentétben - nem volt következetes, mely adatok a felperes által meghallgatni kért tanúk előadásával együttesen értékelendőek és mindezek alapján a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság módot és lehetőséget látott a peradatok felülmérlegelésére, és a 10.582 USA dollárnak a felperesi különvagyonként történő elszámolására, és e tekintetben az elsőfokú bíróság fellebbezéssel érintett ítéleti rendelkezésének a megváltoztatására.

A másodfokú bíróság álláspontja ugyanis az, hogy a ... a által kezdeményezett budaörsi per jogerős befejezését követően emelte fel a jelen perben a keresetét a felperes és terjesztett elő a vagyonmegosztás körébe tartozó igényt az USA-dollárra is az alperes ellen. Ezért a budaörsi perre való hivatkozás az alperes részéről azért is sajátos, mivel ő az aki eltérő nyilatkozatokat tett, mivel abban az ügyben vitatta a gyermeke kereseti kérelmét, a jelen perben pedig - a korábbi előadásával ellentétben - azért kívánt mentesülni a fizetési kötelezettség alól, mert a dollárban tartott pénz mégiscsak a gyermeket illeti.

A felperes a szüleitől kapott összeget 1997-ben ... nevű barátjának adta kölcsön, melyet nem vitásan a fiatalabbik gyermek nyelvtanulására szánt, és amely összeget - mint általában a család gazdálkodásában számottevő pénzt - utóbb az alperes kezelte.

Az alperes a fellebbezési tárgyaláson csatolta a Budaörsi Városi Bíróság 9.P.21.453/2004/5. számú 2005. április 21. napján kelt és fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett ítéletét, melyre nézve megjegyzést érdemel, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdésének keretei között kevésbé van mód annak figyelembevételére, hiszen a peres felek az elsőfokú eljárásban sem voltak elzárva attól, hogy az ítéletben foglaltakat a peranyag részévé tegyék. Az elsőfokú bíróságnak azonban tudomása volt a perről, mivel annak tárgyalási jegyzőkönyve az elsőfokú iratokhoz csatolást nyert, ezért módot és lehetőséget látott a fellebbezési eljárásban benyújtott jogerős ítéletnek az értékelésére is a másodfokú bíróság.

Az alperes a 2005. május 18. napján rögzített 41. számú jegyzőkönyv 5. oldalán tett személyes előadásában arról nyilatkozott, hogy a pénzt az életközösség során ő kezelte, továbbá a Pp. 163 § (2) bekezdése, a felek egyező nyilatkozata szerint az sem kétséges, hogy az alperes az 10.582 USD-t az életközösség megszakadásakor magánál tartotta.

Mindezeket az adatokat mérlegelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Csjt. 27. § (1) bekezdésében foglalt törvényi vélelemmel szemben a felperes eleget tett a perben a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint rá háruló bizonyítási tehernek, hogy a vitatott pénzeszköz különvagyonába tartozását megfelelően igazolja.

A másodfokú bíróságnak a fellebbezés keretei között a támadott döntéssel kapcsolatos teljes körű felülbírálati jogköre - erre irányuló külön kérelem hiányában is - kiterjed az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra is. Ezért lehetőséget látott az ítélőtábla - részben eltérő tényállás alapján - az elsőfokú bíróság kisebb részben okszerűtlen mérlegelése folytán megállapított tényállás felülmérlegelésére, melyre eljárásjogi lehetőség nyílik az irányadó bírói gyakorlat szerint is.

Alaposnak találta a felperesi fellebbezést a másodfokú bíróság a kamat vonatkozásában is, ugyanis helytelenül rögzítette az ítélete 8. oldalának első bekezdésében az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek az eljárás során nem volt kamatigénye, melyet már a viszontkereseti kérelmének az első benyújtásakor, a 2005. szeptember 27. napján csatolt 46. sorszámú kereset felemelésében is előterjesztett, ezt az eljárás során több alkalommal megismételte.

Önmagában az, hogy a tárgyalás berekesztése előtt a felperes valamennyi vagyonelemnek a 2014-es, az elsőfokú ítélet meghozatalakor számba vehető értékével számolt, még nem ok arra, hogy a Csjt. 31. § (5) bekezdésében foglalt méltányos vagyoni rendezés elvének figyelmen kívül hagyásával az elsőfokú bíróság készpénz, avagy deviza esetén kamatigényt ne számolhatna el. Nem beszélve arról, hogy a jelen esetben a kamatfizetési periódus elhúzódó volta nem a késői felperesi igény-értvényesítésből, hanem a többszörös hatályon kívül helyezésből is fakadó per elhúzódásából ered.

Megjegyzést érdemel, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a különféle vagyoni tételeknek az életközösség megszakadáskori értékével kalkulált, azonban az iránymutató bírói gyakorlat (LB-H-PJ-2011-732) következetes abban, hogy ha és amennyiben a házastársi vagyontársaság megosztása iránti perben a bíróság készpénzről is határoz, azt az elszámolásig használó fél a törvényes (avagy kérelem esetén a banki) kamatnak megfelelő mértékű kamattal növelt értéken köteles elszámolni.

Ennek az elszámolásnak a Csjt. fent hivatkozott 31. § (5) bekezdésében foglaltakon túl az az indoka, hogy a pénz használata az egyik peres fél oldalán anyagi előnnyel (kamattal) jár, míg a másik fél oldaláról kétségtelen hátrányt jelent, ami a teljes körű vagyoni rendezés elvének szem előtt tartásával - mint közös vagyoni elem - ugyancsak nem rekeszthető ki az elszámolásból. Mivel a közös vagyonba tartozó készpénz fele jár az elvileg az azt nem birtokló félnek, a tőke-összegre járó kamattal is ennek tükrében számolandó el.

A peradatok szerint nem kétséges, hogy a felek között a második házastársi életközösség 1999 januárjában szakadt meg, amikor az alperes az ... utónevű gyermekkel elköltözött az utolsó közös háztartásból. Az is egyértelmű, és az alperes által sem vitatott, a bontóperi egyeztetés során is elismert (... levele), hogy a gépkocsival és az USA dollárral kapcsolatos vételár, illetve készpénz az életközösség megszakadása óta az alperes birtokában volt, azzal ő gazdálkodik.

A fent megállapítottak értelmében, alaptalan volt a felperes fellebbezése a ...re nézve, melynek életközösség megszakadáskori forgalmi értékét - fellebbezéssel nem vitatottan - 3.159.824 forintban rögzítette az elsőfokú bíróság, mely összeg fele része 1.579.912 forint.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint teljes egészében felperesi különvagyon a 2.372.490 forintnak megfelelő USD, mely két tétel együttesen 3.952.402 forint.

Ennek a tőkeösszegnek a figyelembevételével a felperes fellebbezésében foglalt un. „törvényes

kamat", azaz a régi Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján számított késedelmi kamat 1999. január 31-től a másodfokú ítélet meghozataláig, azaz 2016. április 26. napjáig 5.961.745 forint, mely a 3.952.402 forint tőke összeggel együtt 9.914.147 forintot tesz ki.

Másrészt a 9.914.147 forintból az USA dollár forint ellenértéke 2.372.490., az arra számított az 1999. január 31. napjától a másodfokú ítélet meghozataláig meghatározott kamat összege 3.578.629 forint, míg a ... fele jutója 1.579.912 forint, ennek az összegnek az 1999. január 31. napjától kalkulált törvényes kamata a másodfokú ítélet meghozataláig 2.383.116 forint.

Azonban ezt a 9.914.147 forintot a másodfokú bíróság a felperesi jutóként meghatározott ingatlan megváltási árból a 27.950.000 forintból vonta le.

A részben alapos felperesi fellebbezés folytán az elszámolás tehát a következő:

A perrel érintett ingatlan bekölthető forgalmi értéke:	61.000.000 forint
a felperes értékemelő beruházásai ezen belül:	5.100.000 forint
a felek un. jutója:	27.950.000 forint

az alperesre jutó megváltási árból levonásba helyezendő	9.914.147 forint
---	------------------

Mindezek eredményeként az alperesnek jutó megváltási ár 18.035.853 forintot tesz ki.

Az elsőfokú ítéletben foglalt megváltási ellenérték a beszámítás eredményeként 25.183.843 forint volt, melyből levonva az eredményes fellebbezés kapcsán kalkulált 18.035.853 forintot, a felperes fellebbezése 7.147.990 forintban lett eredményes, mely tehát túlnyomó részben kamat, valamint az USA dollár másik felének un. jutója.

Ennyiben tehát alapos a felperes fellebbezése, ezért az ítéletábra mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletéből az USA dollárnak megfelelő forint ellenérték közös vagyonként történő elszámolását, mivel a 2.372.490 forint tőke és annak törvényes kamata - alapos felperesi különvagyoni hivatkozása okán - nem lehet tárgya a házastársi közös vagyonnak, így a megosztásnak sem. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által az ítéletében megállapított, az alperesnek járó ingatlan megváltási ellenértéket a fenti összeggel és elszámolással tovább csökkentette.

A felperes az elsőfokú bíróság által megállapított 25.183.843 forint megváltási ellenérték helyett 18.035.853 forintot tartozik megfizetni az alperes részére az utolsó közös lakóhelyen lévő ... szám alatti ingatlan közös tulajdonának a megszüntetésére, a házastársi közös vagyon teljes körű megosztásával.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét nagyobb részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig helybenhagyta.

Mivel a másodfokú bíróság az alperesnek a közös ingatlanból járó megváltási ár összegét leszállította, így szükségszerűen módosításra szorult a 27/2003 (VII. 2.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint a felperes által teljesítési letétbe helyezett 30.635.359 forint ki, illetőleg visszautalásával kapcsolatos rendelkezés is.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség vonatkozásában nem támadta a felperes, azonban kétségtelen, hogy a másodfokú eljárásban megállapítható jelentősebb mértékű pernyertessége az

elsőfokú bíróság által megállapított pernyertesség és pervesztesség kapcsán fizetendő perköltséget is módosítja. E körben annak tulajdonított jelentőséget az ítélőtábla, hogy a felperes a tulajdonjog megállapítása, az ajándék visszakövetelése iránti perrészben pervesztes lett, míg az ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetése, illetőleg a házastársi közös vagyon megosztása pedig mindkét fél érdekét szolgálta.

Az elsőfokú bíróság a perben a felek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt és feljegyzett 900.000 forint kereseti illetéknek az alperes javára - mérlegeléssel - 1/3-ad 2/3-ad arányban megállapított pernyertesség szerinti viseléséről rendelkezett, mely döntés nem szorul megváltoztatásra.

Azonban a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy a fellebbezésben foglaltaknak történő részbeni helyt adással eltúlzott a felperesnek az alperes javára 500.000 + ÁFA megfizetésére vonatkozó elsőfokú kötelezés, melyet a másodfokú bíróság 350.000 forint + ÁFA-ban, látott megállapíthatónak.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (későbbiekben Ítv.) 59. § (1) bekezdése szerint akit illetékfeljegyzési jog illet meg, mentesül az illeték előzetes megfizetése alól. Ilyen esetben az fizeti az illetéket, akit a bíróság erre kötelez.

A Pp. 25. § (4) bekezdése értelmében a főkövetelés járulékai (kamat, költség stb.) - kivéve az önállóan érvényesített kamat- és egyéb járulékkövetelést - az érték megállapításánál figyelmen kívül maradnak.

A fenti jogszabályi rendelkezések értelmében rögzíthető, hogy a felperes - az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerint is - illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesült, nem köteles tehát a fellebbezési illeték megelőlegezésére sem. Ezért a Fővárosi Törvényszékhez 91. sorszám alatt 2015. május 21. napján érkezett irat szerint, az általa helytelenül kalkulált 359.840 forintot sem volt köteles átutalni, mely összegnek a visszautalását indítványozhatja a bíróság gazdasági hivatalához benyújtandó kérelmére.

A polgári eljárás illetékét egyebekben is az illetéktügyi hatósághoz kell átutalni, avagy a per iratainál illetékbélyegben leróni (Ítv. 74. §). Az illetéktügyi hatóság jelenleg a Nemzeti Adó és Vámhivatal, ezért a bírósághoz történő „illetékbefizetés” egyébként sem tekinthető teljesítettnek.

A fellebbezési illeték mértékét a Pp. 25. § (4) bekezdésében foglaltak szerint helytelenül jelölte meg a felperes. Nem kétséges ugyanis, hogy a jelen esetben az általa benyújtott fellebbezés szerint önállóan érvényesített kamat-igénnyel van szó, ezért a fellebbezési illeték-körében figyelembe vehető pertárgy-érték számításánál a kamat külön tételt jelen, melyre ugyancsak az Ítv. 46. § (1) bekezdése szerinti mértékű illeték számítandó fel.

A felperes a fellebbezésében az ... frsz. ... típusú személygépkocsi életközösség megszakadáskori 3.159.824 forintos vételárából 2.000.000 forintnak a különvagyoni elszámolását, és az USA dollár forint ellenértékének a teljes különvagyonába sorolását, valamint ezekre a pénzeszközökre az életközösség megszakadásától a jelen elszámolásig figyelembe vehető un. törvényes kamat megfizetésére kérte az alperes kötelezését. ($1.186.245 / 2 = 593.122$, $2.000.000 + 593.122 = 2.593.122$)

A felperes fellebbezését 2.593.122 forint különvagyon megállapítására nyújtotta be, míg az elsőfokú bíróság a gépjármű vételár felét 1.579.912 forintot vett figyelembe a felperes javára, a különbség 1.013.210 forintot tesz ki, míg az USA dollár fele. 1.186.245. ($1.186.245 + 1.013.210 = 2.199.455$)

Felperes kamat igénye $2.593.122 + 2.372.490 = 4.965.612$ törvényes kamata 1999. január 31-től

2016. április 26-ig = $7.490.056 + 4.965.612$ = összes felperesi fellebbezési igény helyesen $12.455.668$ forint x $0,08$ (Itv. 46. § (1) bek. szerinti fellebbezési illeték) = 996.453 forint feljegyzett illeték, mely nem került előlegezésre.

A felperes fellebbezése $7.147.990$ forint erejéig alapos, ami kerekítve 57% -os másodfokú pernyertességet eredményez.

A Pp. 239. §-a alapján a másodfokú eljárásra is irányadó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a részleges pernyertesség szabályai szerint - pernyertességük arányában - kötelezte a másodfokú bíróság a feleket a feljegyzett fellebbezési illeték viselésére. A másodfokú eljárásban túlnyomó részben pervesztes alperes köteles viselni a $6/1986.$ (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján 567.978 forint másodfokú eljárási illetéket, míg a fennmaradó 428.475 forintot a felperes köteles megfizetni. A fellebbezési illetéket kerekítve határozta meg a másodfokú bíróság.

Az alperes a $32/2003.$ (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdésének keretei között megállapított másodfokú részperköltség viselésére köteles, melyet a másodfokú bíróság - a fellebbezési eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel - 50.000 forintban határoz meg.

A felperes az elsőfokú, míg az alperes a másodfokú pervesztessége okán köteles perköltség - mint ügyvédi munkadíj - fizetésére, mely összegek beszámításával a felperes első és másodfokú perköltség-viselési kötelezettségét $(350.000 - 50.000 =) 300.000 + \text{ÁFÁ-ban}, (300.000 + 81.000 =)$ mindösszesen 381.000 forintban állapította meg a másodfokú bíróság, míg az egyéb perrel kapcsolatos és a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Budapest, 2016. április 26.

. Lukács Zsuzsanna s. k.

a tanács elnöke

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.

előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.

bíró